EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 18.05.2001
KOM(2001) 266 slutlig

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om komplettering av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Rådet antog den 14 juli 1992 förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel.

De tyska myndigheterna har, i enlighet med det s.k. förenklade förfarandet enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92, inom den fastställda tidsfristen, ansökt om registrering av beteckningen "Bayerisches Bier" som skyddad geografisk beteckning. Kommissionen har bedömt huruvida ansökan är förenlig med artikel 2 och 4 och har dragit slutsatsen att det är fråga om en beteckning som uppfyller villkoren i förordningen och som därför bör skyddas. Det är dessutom fråga om en välkänd beteckning som skyddas genom bilaterala avtal mellan Tyskland och andra medlemsstater (Frankrike, Spanien, Italien, Grekland).

När det gäller förfarandet enligt artikel 17 är artikel 7 i förordning (EEG) nr 2081/92, i vilken det föreskrivs ett förfarande för invändningar med hänsyn till andra rättigheter eller andra relevanta faktorer, inte tillämplig. Eventuella invändningar mot att en beteckning registreras skall därför göras av medlemsstaterna till kommittén för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar. Förslaget om registrering av beteckningen "Bayerisches Bier" har förorsakat reaktioner från flera medlemsstater.

Medlemsstaterna anför följande:

– Det förekommer varumärken som använder beteckningen "Bayerisches Bier" i sin märkning, på tyska eller i översättning.

– Beteckningen "Bayerisches" på tyska eller i översättning anses av vissa ha blivit generisk.

Med beaktande av dessa faktorer har kommissionen gjort en grundlig genomgång av frågan och bedömt eventuella lösningar på frågan, dock inom ramen för förordningen.

Faktum är att det i artikel 13 anges att registrerade beteckningar är skyddade mot varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts. Detta innebär att efter det att beteckningen har registrerats och efter utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 13.2 får beteckningen inte användas av tredje part som inte omfattas av den skyddade geografiska beteckningen.

I artikel 14 föreskrivs emellertid ett antal regler med vilka syftet är att säkra att vissa varumärken som omfattas av artikel 13 får fortsätta att använda beteckningen förutsatt att de uppfyller vissa villkor som fastställs i punkt 2 i samma artikel. Det bör påpekas att i förordning (EG) nr 1107/96 hänvisas redan i sjunde skälet till artikel 14.2 och till det faktum att ett varumärke och en skyddad geografisk beteckning på vissa villkor faktiskt kan samexistera. Principen är således väl förankrad genom rådets förordning och även genom den kommissionsförordning genom vilken de första beteckningarna registrerades i enlighet med artikel 17.

På grund av vissa medlemsstaters önskan om att i föreliggande förordning ånyo hänvisa till artikel 14.2 när det gäller vissa varumärken som skulle kunna omfattas av bestämmelsen, anges i skälen som exempel vissa sådana varumärken, dock utan att detta påverkar nationella domstolars eventuella beslut om tillämpningen av gemenskapslagstiftningen. Beträffande dessa varumärken har en formell undersökning genomförts angående datum då ansökan om registrering lämnades in och datum för registrering, angående huruvida villkoren i rådets

direktiv 89/104/EEG om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar är uppfyllda och angående den bevisning som lämnats in av innehavarna av de aktuella varumärkena.

I artikel 3 definieras vad som menas med en generisk definition och fastställs exakta kriterier för en sådan. Enligt den bestämmelsen skall bedömningen grundas på den situation som råder i gemenskapen, dvs. i medlemsstaterna. Eftersom generiska beteckningar inte kan registreras är det viktigt att det i förordningen i detalj föreskrivs vad som gäller i fall då denna fråga tas upp i samband med en beteckning. De danska, svenska och finska myndigheterna meddelade kommissionen att beteckningen "Bayerisches" på tyska eller i översättning har blivit generisk på respektive språk och i respektive land.

För att kunna bedöma vilken situation som råder i gemenskapen begärde kommissionen därför in kompletterande uppgifter från samtliga medlemsstater om beteckningens eventuella generiska karaktär på tyska eller i översättning. Bedömningen av de inkomna svaren visar att beteckningen "Bayerisches" inte har blivit generisk i gemenskapen. Det är visserligen sant att vissa tecken tyder på att den danska översättningen av beteckningen håller på att bli generisk i Danmark, men detta gäller enbart för danskan, då så inte är fallet för något annat språk, varken när det gäller svenska eller finska, och detta trots att det inlämnats uppgifter för att styrka ett sådant förhållande. Mot bakgrund av detta och av vad som anges i artikel 3 kan slutsatsen dras att det inte har kunnat bevisas att beteckningen "Bayerisches Bier" har blivit generisk. Det faktum att beteckningen eventuellt har blivit generisk i en medlemsstat är inte tillräckligt för ett beslut om att den skulle vara generisk i den mening som avses i artikel 3.

Ett förslag till kommissionens förordning beträffande registrering av beteckningen "Bayerisches Bier" lämnades den 30 mars 2001 för yttrande till kommittén för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar.

Resultatet av omröstningen var som följer: 58 röster för, 10 röster mot, 19 nedlagda. Detta innebär att något yttrande inte föreligger.

Röstningen utföll som följer:

För : Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Förenade kungariket, Irland.

Mot: Danmark, Sverige, Finland.

Nedlagda röster: Frankrike; Österrike, Portugal.

Röstförklaringar för röster mot eller nedlagda röster:

a) Beteckningen "Bayerisches" på tyska eller i översättning till danska, svenska och finska har blivit generisk på dessa språk. Beteckningen "Bayerisches Bier" bör därför inte registreras eller så bör man finna en lösning som gör att beteckningen på tyska eller i översättning till de aktuella språken kan användas i framtiden även om beteckningen registreras (Danmark, Sverige, Finland).

b) Det femte skälet som behandlar frågan om beteckningens generiska karaktär ger ingen lösning på problemet och ingen hänsyn tas till det faktum att beteckningen blivit generisk på svenska och finska (Danmark, Sverige, Finland).

c) I det fjärde skälet anges som exempel vissa varumärken som formellt uppfyller villkoren i artikel 14.2. Detta är inte nödvändigt och bedömningen i sådana frågor skall inte göras av kommissionen utan av nationella domstolar (Frankrike, Portugal).

d) Registreringen av beteckningen "Bayerisches Bier" bör inte förhindra att samma ord används för att beskriva en särskild ölsort (Österrike).

Kommissionen anser att dessa förklaringar är ogrundade av följande skäl:

a) Enligt artikel 3 i förordningen skall beteckningens generiska karaktär bedömas i förhållande till den situation som råder i gemenskapen, dvs. situationen i medlemsstaterna. Det faktum att beteckningen (eller översättningar av densamma) eventuellt har blivit generisk i en medlemsstat är inte tillräckligt som underlag för påstående och beslut om att den skulle vara generisk i den mening som avses i artikel 3.

b) Det är endast för det danska språket som bevisning om beteckningens eventuella generiska karaktär i enlighet med artikel 3 lämnats in och godtagits, inte när det gäller svenska och finska. Förordningen tillåter dessutom inte att en produkt saluförs med en generisk beteckning i en medlemsstat om beteckningen har registrerats i enlighet med förordningen och således reserverats för vissa producenter som uppfyller villkoren i produktspecifikationen. Detta är endast möjligt då beteckningen ifråga är ett varumärke. I det fallet kan beteckningarna samexistera på vissa villkor. Detta gäller vissa varumärken som angavs som exempel. Vissa andra varumärken har inte godkänts på grund av att villkoren för samexistens inte är uppfyllda. Faktum är att varumärket måste ha registrerats i god tro före det att ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in och vidare krävs att varumärket inte omfattas av de grunder för ogiltighet som anges i rådets direktiv 89/104/EEG om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar. Dessutom kan det faktum att en beteckning blivit generisk i en medlemsstat inte förhindra registrering av en beteckning som uppfyller kriterierna för registrering, som i det aktuella fallet.

c) Vid tvist åligger det de nationella domstolarna att, från fall till fall och med beaktande av alla faktorer, avgöra huruvida artikel 14.2 skall tillämpas på ett visst varumärke. På begäran av en eller flera medlemsstater, och om nödvändigt underlag har lämnats in, kan kommissionen emellertid motivera, förtydliga och förklara en viss situation, som i fallet med Nederländerna, Danmark och Sverige. När det gäller Sverige begärde landets delegation ursprungligen att vissa svenska varumärken skulle tas med i det fjärde skälet och av dessa varumärken var det ett som i slutskedet ansågs eventuellt kunna uppfylla kriterierna för tillämpning av artikel 14.2, men delegationen drog tillbaka sin begäran om att varumärket skulle nämnas i det fjärde skälet och varumärket ströks ur texten. Artikel 14.2 är tillämplig även om ett varumärke inte nämns i skälen, då texten i skälen bara ger upplysningar och inte är juridiskt bindande.

d) Det skydd som avses i artikel 13 gäller i fall då en registrerad beteckning översätts, men avser även fall då den åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation" eller dylikt.

Kommissionens utkast till förordning har inte blivit föremål för något yttrande, varför kommissionen enligt bestämmelserna i artikel 5 fjärde stycket i rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter förelägger rådet detta förslag till förordning och informerar parlamentet därom.

Förslaget medför inte några konsekvenser för gemenskapsbudgeten.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om komplettering av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel[1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1068/97[2], särskilt artikel 17.2 i denna, och

av följande skäl:

(1) Beträffande en beteckning som Tyskland har anmält i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 har kommissionen begärt kompletterande uppgifter för att kunna bedöma huruvida denna beteckning är förenlig med artiklarna 2 och 4 i förordningen. Efter en granskning av dessa uppgifter står det klart att beteckningen är förenlig med nämnda artiklar. Den måste således registreras och läggas till i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96[3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 813/2000[4].

(2) Efter det att de tyska myndigheternas ansökan om registrering av beteckningen "Bayerisches Bier" som skyddad geografisk beteckning anmäldes har de nederländska och danska myndigheterna upplyst kommissionen om att det finns varumärken för öl som använder beteckningen.

(3) På grundval av de uppgifter som lämnats in kan det konstateras att varumärket "Bavaria" förekommer och är giltigt. På grundval av tillgängliga uppgifter har slutsatsen dragits att registreringen av beteckningen "Bayerisches Bier" inte kan leda till att konsumenten misstar sig om produktens verkliga identitet. Därför kan den geografiska beteckningen "Bayerisches Bier" och varumärket "Bavaria" inte anses befinna sig i den situation som avses i artikel 14.3 i förordning (EEG) nr 2081/92.

(4) Det rör sig om varumärken som formellt uppfyller kraven i artikel 14.2. Samtidigt förefaller det som om av vissa varumärken som det nederländska varumärket "Bavaria" och det danska "Høker Bajer" kan fortsätta att användas, oberoende av att

---

1 EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.
2 EGT L 156, 13.6.1997, s. 10.
3 EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.
4 EGT L 100, 20.4.2000, s. 5.

"Bayerisches Bier" registreras som geografisk beteckning. Detta förutsätter dock att allmänheten inte förleds att missta sig på dessa produkters geografiska ursprung

(5) Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 2081/92 skall vid problem med att registrera en beteckning som har blivit generisk hänsyn tas till situationen i hela gemenskapen. Trots att det finns tecken på att orden "bajersk" och "bajer", som är en dansk översättning av beteckningen "Bayerisches", är på väg att bli en synonym till ordet "öl" och alltså ett artnamn, har det i det konkreta fallet inte kunnat visas att beteckningen "bayerisches" – eller dess översättningar på andra språk och i andra medlemsstater – skulle vara generisk.

(6) Den i artikel 15 i förordning (EEG) nr 2081/92 angivna kommittén har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 skall kompletteras med den beteckning som återfinns i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

PRODUKTER FÖRTECKNADE I BILAGA I TILL FÖRORDNING (EEG) NR 2081/92

Öl

TYSKLAND

Bayerisches Bier (SGB)